

[C. F. Sørensen.]
 som har behandlet dette Spørgsmaal, synes at behandle det ud fra en helt gal Forudsætning. Nu ønsker jeg ikke at fortælle mig selv eller andre, at Venstres Talere og Venstres Journalister, som behandler Sagen, ikke har Forstand paa, hvad de taler om. Jeg ved saa udmærket godt, at de ærede Medlemmer her paa Rigsdagen, som fra Venstres Side taler om Sukkerroeorordningen, og de, der skriver derom, ved god Besked med det Spørgsmaal, de beskæftiger sig med. De ønsker blot at camouflere det virkelige Forhold og dække over et bestemt Forhold, fordi de har stirret sig ganske blinde paa hele dette Spørgsmaal angaaende Told og Frihandel. Man vil hævde fra Venstres Side, at man er de eneste rigtige Frihandelsmænd, og at det vilde stride mod Frihandelens Princip at yde den Støtte, her er Tale om. Jeg tror dog, jeg har Lov til at sige om mig selv og mit Parti, at vi ogsaa er Frihandelsmænd; vi er blot ikke fanatiske Frihandelsmænd, vi har blot ikke stirret os blinde paa et enkelt Spørgsmaal, saaledes at vi roligt kan finde os i, at en Industri eller en Virksomhed slaas i Stykker, naar den kan reddes ved Hjælp fra anden Side.

Vi kender alle den Krise, Sukkerindustrien er ramt af, vi ved af de statistiske Opgørelser, at Verdensproduktionen i de ti sidste Aar er steget med ca. 80 pCt., altsaa fordoblet eller dog næsten fordoblet. Det, der nu forsøges med denne Tekstanmærkning til § 17, er at yde Støtte, ikke til Danmarks bedste Jord, men til Landets Roeproduktion som Helhed. Jeg er enig med den ærede Folketingsmand Hr. Dr. Moltesen, der er Medlem af Venstrepartiet, naar han i Lørdags paa et Møde i Holstebro sagde, at det Tilskud, som denne Tekstanmærkning aabnede Adgang til, var ikke et Tilskud til Fabrikkerne inden for Sukkerindustrien, men en Støtte til Landbruget, til Arbejderne, en Støtte til Sukkerindustrien. Thi denne Tekstanmærkning siger, at Betingelsen for at dyrke Sukkerroer er, at Prisen kan bringes op til 2 Kr. pr. Dobbeltcentner Sukkerroer, og for at garantere disse to Kroner skal De danske Sukkerfabrikker og Vestsjællands Sukkerfabrik gaa ind paa et Tilskud af deres Midler med 800 000 Kr. Først naar disse 800 000 Kr. er brugt op, gaar Staten ind for et Beløb af indtil 1 200 000 Kr. Der er ingen, der siger, at disse 1 200 000 Kr. skal bruges. De kan bruges, hvis det er nødvendigt til Sikring af denne Industri.

Hvorfor ønsker man nu fra Regeringens Side og de Partiers Side, der støtter Regerin-

gen i denne Sag, at gaa ind for denne Tekstanmærkning? Man gør det, fordi Sukkerindustrien er en Industri samtidig med at være et Udsnit af Landbruget. Der er den Forskel paa den Jord, hvor der dyrkes Sukkerroer, og den, hvor der dyrkes almindelige Landbrugsprodukter, at medens Arbejdskraften ved det almindelige Landbrug er stærkt begrænset, er den Arbejdsstyrke, der er knyttet til Dyrkningen af Sukkerarealerne og den videre Behandling af de færdige Roer, betydeligt større; derved kommer Udtrykket Sukkerindustri frem. Der behøves et større Personale til at passe Roerne, medens de kommer op, og der skal en Arbejderstab til paa Saftstationerne og paa Sukkerroefabrikkerne for af Roerne af fremstille det Sukker, der er Resultatet af Arbejdet. Derfor er Tilskuddet til Roeproduktionen et Tilskud baade til Landbruget og Industrien, og derfor tager mit Parti og formentlig ogsaa de to andre Partier det Standpunkt, vi tager. Vi tror, det er bedre at hjælpe en Industri til at fortsætte fremfor at faa adskillige Tusinde Mænd og Kvinder ud i Arbejdsløshedskasseunderstøttelsen og, naar den hører op, over paa Hjælpekasserne og videre og videre ud i den kommunale Forsorg.

Jeg har da ogsaa det Indtryk, at selv om Venstre paa Rigsdagen faar banket sine Medlemmer sammen til at støtte den let-sindige Politik, Partiet fører paa dette Punkt, hylder Venstre ude i Landet som Helhed ikke den samme Opfattelse. Der findes i store Kredse blandt Venstres Vælgere den Opfattelse, at Partiet her er inde paa en gal Vej. Jeg har denne Opfattelse fra allerførste Haand, idet jeg er mit Partis Kandidat til Folketinget i en Valgkreds, hvor der er en stor Sukkerfabrik, Saftstationer og store med Sukkerroer dyrkede Arealer. Det var mit Indtryk ved det sidste Folketingsvalg, at de Ord, jeg tillod mig at udtale vedrørende dette Spørgsmaal, fandt Genklang i Kredse liggende langt udenfor mit Parti. Derfor vil jeg gerne forespørge det ærede 8de tingvalgte Medlem (Rasmussen [Flemløse]), der indtager en meget fremtrædende Stilling paa Vestfyn baade som Skatteraadsformand i Assens. Skattekreds og som Amdsraadsmedlem i Assens Amdsraad, hvorledes han stiller sig til dette Spørgsmaal. Det vilde for mig og for mange paa Fyn have meget stor Interesse at vide, hvorledes et af de mest fremtrædende Medlemmer baade i Amds- og Kommuneraad stiller sig til dette Spørgsmaal, der bl. a. har en saa vital, en saa omfattende Interesse for store Dele af Fyn.